

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽi/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201710
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201710.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: EUREA, občianske združenie, Tupého 25A, Bratislava, IČO: 30 794 242, zast. Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, so sídlom Západný rad 39, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 29. septembra 2010 a rozhodnutia č. 25/2010-11/1/ORK zo dňa 5. novembra 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 206/2011-57 zo dňa 26. októbra 2011, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 206/2011 - 57 zo dňa 26. októbra 2011 m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi k rukám právneho zástupcu žalobcu Mgr. Vladimíra Šárnika, advokáta, náhradu trov konania vo výške 411,97 € v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi k rukám právneho zástupcu žalobcu Mgr. Vladimíra Šárnika, advokáta náhradu trov odvolacieho konania vo výške 3,40 € v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zaviazal žalovaného k náhrade trov konania proti žalobcovi vo výške 254,88 € postupujúc v súlade s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 181/2011, ktorý vyslovil porušenie práva na súdnu ochranu žalobcu rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 276/2010 - 20 zo dňa 17. marca 2011, rozsudok v časti týkajúcej sa nepriznania náhrady trov zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote dňa 3. januára 2012 odvolanie žalobca a domáhal sa priznania náhrady trov konania vo výške 559,14 €, ktoré si riadne uplatnil v podaní zo dňa 21. marca 2011, doručeného súdu dňa 22. marca 2011.

Žalobca uviedol, že žalobou boli napadnuté dve rozhodnutia - fiktívne rozhodnutie zo dňa 29. septembra 2010 a rozhodnutie zo dňa 5. novembra 2010 č. 25/2010-11-I/ORK, pričom fiktívne rozhodnutie bolo ako nezákonné zrušené žalovaným dňa 18. marca 2011, teda žaloba bola v tejto časti podaná dôvodne.

Po zrušení fiktívneho rozhodnutia vzal žalobca žalobu späť. Jedná sa o situáciu predvídanú § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p.“) a mala byť priznaná náhrada trov konania za túto časť žaloby, vrátane náhrady za čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 21. marca 2011. Rovnako mala byť priznaná náhrada trov konania za časť žaloby týkajúcu sa rozhodnutia zo dňa 5. novembra 2010 č. 25/2010-11-I/ORK, ktoré bolo rozsudkom č. k. 1S/276/2010 - 20 zo dňa 17. marca 2011 zrušené. Žalobca si zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 107,70 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., § 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že v danej veci je potrebné uznesenie krajského súdu v napadnutej časti, ktorá sa týka výroku o trovách konania zmeniť podľa § 220 O. s. p.

V čase rozhodovania o trovách konania bolo súčasťou súdneho spisu aj podanie žalobcu označené ako späťvzatie zo dňa 21. marca 2011, za ktorý úkon právnej pomoci bolo dôvodné priznať náhradu trov, a preto najvyšší súd zmenil napadnuté uznesenie krajského súdu tak, že žalobcovi priznal (okrem náhrady trov priznaných krajským súdom) aj náhradu vo výške 157,09 € za podané späťvzatie (odmena vo výške 123,50 € a režijný paušál vo výške 7,41 € zvýšené o sadzbu DPH).

Pokiaľ žalobca žiadal priznať náhradu trov konania za „časť žaloby“ argumentujúc § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „Výhláška“), teda zvýšením odmeny pri spojených veciach, odvolací súd sa s argumentáciou žalobcu nestotožnil.

V prejednávanej veci nedošlo k spojeniu vecí v zmysle § 112 O. s. p., nemožno preto aplikovať § 13 ods. 3 Vyhlášky. Skutočnosťou, že žalobca sa domáhal preskúmania dvoch správnych rozhodnutí, nemožno odôvodňovať priznanie náhrady trov, resp. zvýšenie základnej sadzby tarifnej odmeny, za úkony, ktoré reálne neboli vykonané. Tomuto svedčí aj obsah podanej žaloby, keď právny zástupca v prvotnom vyčíslení trov konania ako vykonané úkony uviedol prevzatie vecí a podanie žaloby, pričom ako trovy právneho zastúpenia uviedol sumu priznanú mu krajským súdom v napadnutom uznesení. V prejednávanej veci neprebiehalo iné konanie, ktoré by bolo možné podradiť pod pojem ostatná spojená vec, v ktorej by inak právnenému zástupcovi patrila náhrada. Žalobcom prezentované členenie žaloby, na časť týkajúcu sa fiktívneho rozhodnutia a časť týkajúcu sa rozhodnutia formálne vydaného (bod III žaloby), nemožno považovať za dva samostatné úkony právnej pomoci, za ktoré by v inom konaní (ostatnej spojenej veci) patrila náhrada, a teda priznať im zodpovedajúcu náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 3,40 €. Žalobca bol v odvolacom konaní čiastočne úspešný, pričom jeho podiel úspechu odvolací súd posudzoval ako podiel priznanej sumy náhrady trov konania na sume, ktorú v odvolaní požadovať priznať, berúc do úvahy s tým súvisiaci úspech žalovaného. Priznaná suma vo výške 3,40 € predstavuje voči požadovanej sume viac ako polovičný úspech vo veci (52 %), pričom žalovaný mal vo veci úspech 48 %, žalobca má teda nárok na náhradu trov konania v časti, v ktorej mal celkový úspech, t. j. 4%.

V zmysle Vyhlášky za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti O. s. p. je jedna šestina výpočtového základu. Odmena za odvolanie proti trovám podané dňa 3. januára 2012 patrila vo výške 63,58 € spolu s režijným paušálom vo výške 7,63 €. Táto odmena bola znížená pomerne k podielu úspechu v odvolacom konaní na sumu 2,84 € a následne zvýšená o sadzbu DPH.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.